

חכמת נשים

פרשת וילך התשוב"ה

חיים של תורה

בשבת זו מסיימים את ספר בראשית, ספר שכולו מלא בסיפור אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ותחילת הירידה למצרים, ספר מלא בלימוד מתורתן של אבות מהנהגותיהן, ומאורח חייהם, חיי צניעות ועבודת ה'.

בסדר שמות הפרשיות של ספר בראשית יש בהן רמז גדול על חיי האדם: "בראשית נח" בתחילה כאשר נולד האדם נח לו מאוד כי תמיד רק מפנקים אותו ואין לו שום דאגות. [וכמו שאמר דוד המלך בתהילים "כגמול עלי אמו, כגמול עלי נפשי". כי אע"פ שהיו לדוד המלך ע"ה הרבה צרות אמר לקב"ה אני בטוח בך כמו תינוק יונק הסמון על אמו שלא דואג מכלום]. ואז "לך לך" האדם מתחיל ללכת, לבתי כנסיות ובתי מדרשות אשריו מי שהולך ומתקדם לחיים של תורה ויר"ש.

אח"כ - "וירא" - מתחיל לראות "ולפתוח עיניים" ומתהלך ברחובות קריה ואז העין רואה והלב חומד ומתחיל להכיר את העולם, ובעיקר רואה ומתבונן בתורה הקדושה בש"ס ופוסקים ונעשה כמעין המתגבר. עד שמגיע ל"חיי שרה" - מתחתן ולוקח אשה. וזוכה ל"תולדות" - מביא ילדים. ונצרך ל"ויצא" - יוצא לעבוד להביא פרנסה לביתו, כי בדורות הקודמים היו לומדים עד החתונה, ואח"כ כשהאדם היה כבר מלא בתורה וקדושה לאחר החתונה הולך לעבוד ולהביא פרנסה לבני ביתו וקובע עיתים לתורה. עד "וישלח" - מחתן את הילדים ושולח אותם מביתו, ורק אז "וישב" - יושב במנוחה שקט ושמח, על התורה ועל העבודה, עד שמגיע - "מקץ" - מתחיל לדאוג על קצו שקרב ובא, כיון שכך "ויגש" - ניגש לעבודה להכין צידה לדרך, ולבסוף "ויחי" - מתחיל לחיות חיי העולם הבא.

בפרשה נפגשים גם עם הברכה המפורסמת שבירך יעקב את הבנים של יוסף הצדיק מנשה ואפרים: "ישימך אלקים כאפרים וכמנשה".

והנה כשיוסף שם את מנשה הבכור מימין יעקב, ואת אפרים הצעיר משמאל יעקב, ויעקב שעניו היו כהות מלראות שיכל את ידיו - את ימיו הניח על ראש אפרים ושמאלו על ראש מנשה, וכאשר בקש יוסף להסיר את יד שמאל מעל ראש מנשה ולהניחה על ראש אפרים, אמר לו יעקב "ידעתי בני ידעתי" שמנשה הוא הבכור וגם הוא יגדל ויהיה לעם, אולם אחיו הקטן יגדל ממנו.

ואמר יעקב בברכתו "בן יברך ישואל לאמו ישימך אלהים כאפרים

המשך בעמוד הבא

דברים יקרים מלב אל לב
מאת הרבנית
נעמי שמואלי תליט"א
אשת חבר

למו"ר ועט"ר הגה"צ
רבי בניהו שמואלי שליט"א
ראש ישיבת המקובלים
"נדר שלום" תב"ץ

גליון מס' 313

אשרת
חיל
מי ימצא
ורחוק
מפנינים
מנרה

חכמת נשים

וכמנשה", וקשה מאוד הרי מנשה הוא היה הבכור ובאותו זמן עבודת הקרבנות היתה ע"י הבכורות, וכן הוא היה עוסק בעניני הבית מופקד על כל בית יוסף המוציא והמביא וא"כ צריך היה להיות להיפך שהיה צריך לברך קודם את מנשה.

אלא בא יעקב אבינו ללמדנו כי אין כמו מעלת התורה, כיון שאפרים היה בבית יומם ולילה ועסק בתורה עם יעקב, (כי יוסף לא רצה לבוא אל אביו כדי שלא ישאל אותו מה היה עם האחים ומה עשו וכו' ולכן שלח לבנו אפרים לשבת שם) וא"כ אפרים היה תלמידו של יעקב אבינו ומי הוא הגדול, אפרים שעוסק בתורה כל היום, או מנשה שעוסק במצוות ובעבודת הקרבנות, ומלמד אותנו יעקב אבינו כי מי שלומד תורה הוא חשוב יותר ממי שעוסק בקרבנות ועוסק בצרכי ציבור. כמו שדרשו רבותינו "יקרה היא מפנינים" יותר מכהן גדול שנכנס לפני ולפנים לקודש הקדשים, כלומר אפי' שאהרן הכהן הוא קודש קדשים, כמש"כ "ויבדל אהרון להקדישו" (דב"ה א' פכ"ג) אפ"ה משה רבנו הוא איש האלהים והוא כשר לפני המלך, לכן אפרים קודם למנשה.

עוד ביאור נפלא מבאורים, כי יוסף הצדיק נתברך בברכת "בן פורת יוסף בן פורת עלי עין" שלא שולט בו עין הרע, וכשיוסף הביא את בניו להתברך מפי יעקב אבינו, בכוונה הפך את ידיו לבדוק אם מנשה מקנא באפריים או שהברכה הזו של יוסף שאין בו קנאה ותחרות עוברת גם לבניו.

ואכן מנשה לא קינא באחיו ולא הרגיש כלל שמכבדים את אחיו אלא שמח בשמחתו. לכן קבע יעקב אבינו את הברכה הזו לברך את הבנים: "בן יברך ישראל לאמרו ישימך אלקים כאפרים וכמנשה", לברך שכל ילדי ישראל יזכו למעלה הזו שלא לקנאות אחד בשני, אלא להרבות אהבה ואחוה שלום וריעות בין האחים.

זו התפילה שלנו, זו המגמה שלנו, לראות את הבנים והבנות מצליחים, ומתקדמים בתורה ובעבודת ה', כי מה שווה לאדם בלי חיים של תורה, טעמו וראו כי טוב ה', כמה שמחה יש למי שעובד את ה' בכל מאוודו, נלמד מהאבות הקדושים אין כיבדו אחד את השני, הבעל את אשתו ולהיפך, ונזכה על ידי כן לראות רוב נחת ושמחה מבנינו היקרים והנפלאים, שנדע לפרגן ורק לפרגן ללא הפסקה. אמן.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחידוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זע"א

רבינו היה עובד את ה' עבודה תמה ללא שום תערובת אלא לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, כך שכל מעשיו היו לשם ה', ולא לשם כבוד ושררה, או התנשאות. פעמים רבות הציל חיי אדם, והיה עושה דברים שלא יחשבו עליו שהוא עשה זאת. וזכורני שפעם בא אליו איזה חולה שאינו יכול לילך ברגליו מרוב כאבים, ורבינו אמר לו, מה שאתה לובש גורם לך זאת, תחליף את סוג הבגד ותתרפא, וכן היה. אבל האמת היא שרבינו התפלל עליו והבריא ואין זה מחמת הבגד כלל, אלא הסוואה לכח קדושתו.

קציצות עוף טעימות ופריכות

המצרכים:

- 1 ק"ג עוף טחון
- 2 תפוח"א
- 1 בטטה קטנה ודקה
- 3 ביצים
- 1/2 כוס פירורית זהב
- 1 בצל גדול
- מלח פלפל שחור

אופן ההכנה:

לבשל את התפוח"א ולעשות מהם פירה
אח"כ לקלף את הבטטה והבצל ולגרד בפומפיה דקה ולסחוט את המים שיוצאים מהגירוד של הבצל.
להוסיף לקערה את העוף טחון ושאר המצרכים לעשות מהם עיסה ואח"כ ליצר קציצות קטנות ולטגן בשמן שחומם מראש עד להשחמה.

